

Abans de la lectura

PENSA... El conte que llegiràs es titula "LA TERRA VOMITA". Si la terra vomités, què creus que vomitaria?.....

Per què?.....

Observa un moment les imatges del conte. Quin creus que és el tema del conte?

En el conte trobaràs aquestes paraules. Llegeix la seva definició per saber el seu significat.

DICCIONARI:

Brossa: Escombraries.

D'amagatotis: D'amagat

Abocadors: Llocs on es llencen coses, especialment deixalles, runes i escombraries.

Incinerar: Cremar una cosa fins a convertir-la en cendres.

Ecologistes: persones que volen protegir el medi natural a partir de realitzar canvis a les activitats humanes que el danyen o perjudiquen.

LA TERRA VOMITA

Adaptació del conte extret de: Sis contes de vida. 38è concurs BBVA de dibuix escolar. Júlia Prunés. Edició Fundació Antiques Caixes Catalanes, BBVA CX i Ed. Mediterrània.

— Bona nit. Obrim el Telenotícies vespre d'avui amb una informació d'última hora –va començar la presentadora. - Des de primera hora de la tarda, estan succeint fenòmens molt estranys arreu del món. Els corrents marins han alterat el seu recorregut habitual i en alguns indrets, es formen onades de més de quatre metres d'altura. El més intrigant són les tones i tones de **brossa** que es van acumulant a les platges de tot el planeta. De moment, s'ha declarat l'estat d'alerta marítim i es recomana, per precaució, no sortir a navegar ni accedir a les platges mentre duri el temporal.

— Has sentit, mare? –va cridar exaltat, en Maiol. Corre, vine! Mira que està passant! — Què passa que crides tant? –va fer la mare, atabalada per les presses del seu fill. — El mar està vomitant tota la brossa que tenia dins! –li va explicar en Maiol.

A l'informatiu de mitjanit seguien parlant del mateix, el mar seguia arrossegant plàstics i brossa, omplint platges senceres. La preocupació era creixent.

— El més sorprenent –deia un periodista de la ràdio local– és que, entre tanta brossa, no hi hagi ni un peix ni cap animal marí atrapats. És un misteri però sembla que el mar ha expulsat només el que l'embrutava. Ni un peix fora de l'aigua, ni un peix!

Els mitjans de comunicació informaven sobre reunions i comissions que els governs de molts països convocaven per trobar una solució a tota aquella brossa. Alguns especialistes en reciclatge aportaven idees per transformar-la en material de construcció, en teixits súper resistents, combustible... i una pila de coses que feia temps que proposaven i mai ningú no els havia fet prou cas.

Alguns, així d'**amagatotis**, van intentar tornar la brossa al mar... però de seguida es van adonar que allò era impossible, les onades escopien tot el que hi llençaven, amb força.

A part de les imatges d'aquelles platges que semblaven **abocadors**, tant els diaris com la tele mostraven vídeos i fotografies del fons marí. Els esculls de coral es recuperaven enmig de bancs de peixos nedant per aigües cristal·lines. Els dofins, les orques i les balenes saltaven contentes per la superfície de mars i oceans. Tot era vida i alegria, dins de l'aigua. Fins i tot, les tortugues marines semblaven que somreien.

— Hem de fer-hi alguna cosa! La Terra no és només casa nostra, també hi viuen els ocells, les formigues, els tigres i els lleons, les granotes, les orques i els peixos... i ells no en tenen cap culpa! – va exclamar en Maiol.

No li va costar gaire, de seguida va descobrir, per Internet, que hi havia un munt de gent que s'estava organitzant. Es trobaven a la platja i ajudaven a classificar les deixalles en uns contenidors enormes, que després uns camions s'enduien per reciclar o **incinerar**.

Un grup d'**ecologistes** van explicar al Maiol i a la seva mare com n'arribaven a ser de perillosos els plàstics per als ocells, les tortugues i la majoria d'animals aquàtics. Perquè els confonien i se'ls menjaven pensant-se que eren meduses o peixos més petits. Llavors, es morien intoxicats o de gana, amb la panxa tan plena de plàstic que no els hi cabia res més.

— El planeta ens està parlant –deia un noi, en nom del grup ecologista, en una entrevista. -Ens ha tornat tota la brossa que hem estat amagant sota l'aigua dels rius i del mar. No n'hi ha prou amb recollir-la i reciclar-la. A partir d'ara, haurien de canviar moltes coses que només depenen de nosaltres. Ha arribat l'hora de ser més responsables.

En Maiol l'escoltava entusiasmada. Les tasques de neteja i reciclatge van durar uns mesos, i ell i la seva mare hi van dedicar tots els caps de setmana i part de les vacances. I també, van començar a col·laborar amb una associació ecologista i explicaven, sempre que podien, com cuidar del planeta i de tots els éssers vius que hi conviuen.

Després de la lectura

1. Contesta les preguntes següents.

a) De quants metres eren les onades més altes?

b) On s'acumulava la brossa que sortia del mar?

c) Què vol dir que el mar està vomitant tota la brossa que tenia dins?

d) Quines idees donaven els especialistes de reciclatge per fer amb tota aquella brossa?

e) Que passava quan algú, d'amagatotis, intentava tornar la brossa al mar?

f) Per què els animals marins estaven més contents?

g) Per què el plàstic és molt perillós pels animals aquàtics?

h) Explica quines coses podeu fer tu i la teva família perquè no hi hagi tanta brossa al mar **(mínim 5 línies)**. Revisa el text quan acabis. No oblidis les majúscules i els punts!

2. Busca en el conte paraules que tenen accent. Pensa si són agudes, planes o esdrúixoles i escriu:

3 PARAULES ESDRÚIXOLES	4 PARAULES PLANES AMB ACCENT	6 PARAULES AGUDES AMB ACCENT

2.1 Tria una paraula de cadascun dels grups anteriors i explica perquè porta accent, tenint en compte les normes d'accentuació.

EXEMPLE:

- La paraula **comunicació** porta accent perquè

és aguda acabada en vocal.

- La paraula porta accent perquè

- La paraula porta accent perquè

- La paraula porta accent perquè